

τὸν προσηγόρευσε μετὰ γαλλικῆς κομψότητος καὶ ἡσθάνθη τὴν χεῖρα του, ἤκουσα ἐξερχομένους γαλλιστὶ ἐκ τοῦ στόματός του τοὺς ἐξῆς λόγους «Καλῶς ἦλθατε, παπάκη μου, εὐεργέτα μου, πόσον ἡσᾶς ἐπεθύμησα, εἰς τὴν προσευχήν μου πάντοτε ἠνυχόμην ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑπὲρ τῆς καλῆς μου μαμάκας, μολονότι δὲν τὴν γνωρίζω εἰσέτι.» Ὁ Μαρκίων τὴν ἡσπάσθη εἰς τὸ μέτωπον καὶ ἐξαγαγὼν ἐκ τοῦ κόλπου του περιδέραιον πολύτιμον ἐξ ἀδαμάντων τὸ ἔθεσεν εἰς τὸν ἀλαβόστρινον τράχηλόν της, εἶτα λαβὼν αὐτὴν ἐκ τῆς χειρὸς τὴν ὠδήγησεν εἰς τὸ κλειδοκώμβηλον. Ἡ Ἑλένη εἶχε φωνὴν ἀπδόνου, φωνὴν εὐστροφον καὶ ἐπαγωγὴν, ἥτις ἐξήρχετο λίαν εὐχερῶς ἐκ τοῦ λάρυγγός της. Ἐψαλε δὲ τὸ ἐπόμενον ᾄσμα, συνοδεύουσα αὐτὸ μετὰ τῶν φθόγγων τοῦ κυμβάλου, ὅπερ καθ' ὑπαγόρευσίν της ἐσύνθεσε καὶ ἐτόνισεν ὁ διδασκαλὸς της Φερνάνδος.

*Ὁ ἐπίγειος ἄγγελος μίᾱς ὀρφανῆς,
Ἀπολεσάσης πατρίδα τε καὶ γονεῖς,
Σὺ εἶσ' ὁ σώσας αὐτὴν ἐκ θειῶν,
Γενναῖε γόνε γονέων κλειῶν.
Ὁ Θεὸς ὁ πλάσας ψυχὰς εὐγενεῖς.
Προστοιμάζει στεφάνους ἀνταμοιβῆς.
Εἰς σὲ τὸν κλεινὸν εὐεργέτην ἐν οὐρανοῖς.
Ἐρ σοὶ, Μαρκίων! εὖρον γονεῖς.*

Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἀγαθοῦ Μαρκίωνος ἐπληρώθησαν δακρύων· οἱ παλμοὶ τοῦ κυμβάλου, ἡ παθητικὴ καὶ γλυκεῖα φωνὴ τῆς Ἑλένης, καὶ ἡ ἔννοια τοῦ ᾄσματος κατένυζαν τὴν καρδίαν του τοσοῦτον, ὥστε ἄρθον δάκρυα ἔρρευσαν ἐξ αὐτῶν.

— Πεφιλημένη μου θυγάτηρ, τῇ εἶπεν ἐγείρασθαι αὐτὴν, αὐτὰ εἶναι τὰ τελευταῖα μου δάκρυα, σὺ θὰ μοὶ τὰ ζηράνης. Καὶ τὴν ἔθλιψεν εἰς τὸ στήθος του.

Ὡ πόσον γλυκεῖα εἶναι ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ εὐεργετουμένου πρὸς τὸν εὐεργετοῦντα!

— Σᾶς εὐγνωμονῶ τὰ μέγιστα, ὑπέλαβεν ὁ Μαρκίων ἀπευθυνθεὶς πρὸς τὴν κυρίαν Γλ... καὶ τὸν σύζυγόν της. Βλέπω ὅτι ἐπεμελήθητε δεόντως τὴν ἀντροπὴν τῆς Ἑλένης μου. Μικρά μου ἀγγελάκια, εἶπεν εἰς τὰ πρὸντα εἰς τὴν σκηνὴν ταύτην δύο θυγάτρια τοῦ εὐτυχοῦς τούτου ἀνδρογόνου, δὲν σᾶς ἐλησμόνησα. Καὶ ἐξαγαγὼν ἐκ τοῦ κόλπου του δύο θήκας, εἰς σὲ, Ἑλένη τῇ εἶπεν, ἀπόκειται ἤδη νὰ ἀμείψῃς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν εὐγενῶν γονέων τῶν μικρῶν σου τούτων ἀνιψιῶν. Δὲς σὺ εἰς αὐτὰ τὰ δῶρα ταῦτα. Καὶ ἐνεχείρησεν εἰς αὐτὴν τὰς δύο θήκας, αἵτινες ἐμπεριείχον διάφορα πολύτιμα κοσμήματα δι' ἀδαμάντων ὠραϊσμένα, ἡ δὲ Ἑλένη παραδοῦσα αὐτὰ τοῖς κορασίοις ἐνετύπωσεν συγχρόνως φίλημα εἰς τὰ τρυφερά μέτωπά των. (*Ἐπεται συνέχεια.*)

ΑΠΟΓΡΑΦΗ

ΤΩΝ ΕΝ Τῇ ΜΟΝῃ ΤΗΣ ΠΑΤΜΟΥ

ΣΩΖΟΜΕΝΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ.

(Τέλος. Ἰδε φυλ. 459.)

51

Ἰωαννικίου Β' γράμμα πρὸς τὸν Ρόδου μητροπολίτην περὶ τῶν ἄσπρων, ἅτινα Ἰγνατίος ὁ Κοντολέων ἐδάνεισε τῷ Καλυμνίῳ παπᾷ Ἀντωνίῳ υἱῷ Μιχαήλου Γεωργίου Κουκουβίου, καὶ ἀντ' αὐτῶν ἔλαβε τεσσαράκοντα ἐλακιδένδρα, ἅτινα ἀφιέρωσε τῇ ἁγίᾳ Διασωζούσῃ [1646]. (ἔστι δὲ οὗτος ναὸς τῆς Θεοτόκου ἐν Πάτμῳ). Ἀρχεται: «*Ἱερώτατε μητροπολίτα Ρόδου ὑπέρτιμε καὶ ἑξαρχε τῶν Κυκλάδων νήσων.*»

52

Διονυσίου Δ' τοῦ Μουσελίου σιγίλλιον ἐν μεμβράνῃ περὶ τῶν προνομίων τῆς μονῆς τῇ 1673. Ἀρχεττι: «*Οἱ ἐξ αἰῶνος τὸν αἰῶνα κατὰ διαδοχὴν ἀμείβοιτες ἄνθρωποι τὴν τῶν πραγμάτων ταχύποδα φορὰν καὶ ἀγχίστροφον καταπιύοντες.*»

53

Τοῦ αὐτοῦ γράμμα πρὸς τὸν Κῶου περὶ τοῦ διαφυλάττεσθαι τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἐν τῇ Κῷ κτημάτων τῆς μονῆς, καὶ τοῦ μηδόλως αὐτὸν ζητεῖν τι πρὸς τῶν ἀποστελλομένων εἰς τὸ ἐκεῖ μετόχιον τῇ 1673. Ἀρχεται: «*Θεοφιλέστατε ἀρχιεπίσκοπε Κῶου ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφε καὶ συνλειτουργε, καὶ ἐντιμώτατοι κληρικοὶ καὶ ἄρχοντες χρήσιμοι.*»

54

Παρθενίου Δ' τοῦ Μογγιλάλου γράμμα συνοδικὸν περὶ τοῦ μὴ ἐπηρεάζειν τοὺς κατὰ τόπον ἀρχιερεῖς, τοὺς ἐκ τῆς μονῆς ἀποστελλομένους ἱερομανάχους καὶ μοναχοὺς εἴτε εἰς μετόχια, εἴτε εἰς ταξείδια ἕνευ χρονολογίας. Ἀρχεται: «*Ἐπειδὴ ὅτε ὁσιώτατος καθηγούμενος τῆς πατριαρχικῆς καὶ βασιλικῆς μονῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ παρευφήμου ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τῆς ἐν τῇ νήσῳ Πάτμῳ.*»

55

Πράξις συνοδικὴ ἐν μεμβράνῃ ἐπὶ Ἰακώδου πατριάρχου περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Σάμου Ἰγνατίου τῇ 1685. Ἀρχεται: «*Οὐδὲν τῆς εἰς τὸ θεῖον λειτουργίας ἐν τῷ μετὰ σώματος βίῳ τοῖς εὐσεβέσιν ἀγαθ-
καιότερον.*»

56

Καλλινίκου Β' σιγίλλιον ἐν μεμβράνῃ περὶ τῶν προνομίων τῆς μονῆς· τῷ 1688. Ἀρχεται: «Τὸ ἀνακαιρίζειν τὰ πράγματα πολλάκις προνοίας ἔργον *λυσιτελίστατον ἀνατιφρόντως ἐστί.*»

57

Τοῦ αὐτοῦ γράμμα συνοδικὸν περὶ τοῦ διαμῆναι τὸ μοναστήριον ἀνενόχλητον καὶ ἀνεπηρέεστον, δότα τις τῶν τὴν ἐπαρχίαν αὐτῶν ἀφεμένων ἀρχιερέων συναριθμηθῇ τῇ ἀδελφότητι καὶ ἀποδιώτῃ ἐν τῇ μονῇ. Συμβέβηκε γάρ, ἀποδιώσαντος τοῦ Αἰδυμοταίχου Γρηγορίου ἐν τῇ μονῇ (1693, ὡς ἐστὶν ἰδεῖν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ, ἔτι καὶ νῦν σωζομένου ἀριστερόθεν τῆς εἰσόδου εἰς τὴν αὐλὴν τῆς μονῆς) προσκληθῆναι ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας τὸν καθηγούμενον τοῦ δοῦναι λόγον περὶ τῆς περιουσίας τοῦ Αἰδυμοταίχου. Ὁ δὲ ἀπολογησάμενος καὶ ἀθῶος εὔρεθαις ἠτήσατο τὸ παρὸν· τῷ 1695. Ἀρχεται: «*Ἐπειδὴ παραγεγονότες ἡμετέρα προτροπῇ δύο πατέρες ἀπὸ τῆς ἐν τῇ νήσῳ Πάτμῳ ἱερᾶς μονῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου κτ.λ.*»

58

Τοῦ αὐτοῦ γράμμα συνοδικὸν περὶ τοῦ μὴ ἀποταλμᾶν τινὰ τῶν ἀδελφῶν καταλιμπάνειν τὴν μετάνοιαν αὐτοῦ, καὶ ἐξέρχεσθαι τῆς μονῆς, καὶ διατρέχειν ἐνθεν κἀκεῖθεν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν· τῷ 1702. Ἀρχεται: «*Θεοφιλέστατοι ἀρχιεπίσκοποι ὅτε Σαρτορίνης καὶ Σίφνου καὶ Μύλου (sic) καὶ Κῶ ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητοὶ ἡμῶν ἀδελφοί.*»

59

Κοσμᾶ Γ' σιγίλλιον διὰ τὴν ἀφιέρωσιν τῶν ἐν Κῶ κτημάτων καὶ ἱερῶν ἀμφίων τοῦ ἀρχιεπισκόπου Κῶ Κυρίλλου, ἐσχισμένον καὶ ἐφθαρμένον, διὸ καὶ ἡ χρονολογία οὐκ ἀναγινώσκεται. Ἀρχεται: «*Τὰ φιλευσεβῶς καὶ φιλοθέως τοῖς ἀνθρώποις διεπνευγόμενα ἀποδοχῆς πάσης ὄντα ἐπάξια συνίστασθαι καὶ κρατύνειν ἀπαραιτήτως ὀφείλομεν.*»

60

Τοῦ αὐτοῦ γράμμα συνοδικὸν ἐπιβεβαιοῦν ὅτι ἡ ἐξουσία τῆς Πάτμου, ὡς τῆς νήσου ταύτης ἐλευθερία τετιμημένης, οὐδενὶ ἑτέρῳ δίδωσθαι δεῖ, εἰ μὴ τῷ ἐν τῇ μονῇ ἡγούμενῳ· τῷ 1715. Ἀρχεται: «*Τάξις συνεχεῖ τὰ οὐράνια καὶ ἐπίγεια, καὶ δι' αὐτῆς κυβερνᾶται τὸ πᾶν σὺν λόγῳ καὶ διεξάγεται.*»

61

Τοῦ αὐτοῦ γράμμα συνοδικὸν. Ἐν αὐτῷ ἀναφέρει ὅτι πρὸς τὴν εἰς τὸ κρεῖττον ἀποκατάστασιν τῆς

μονῆς ἀφορῶν, συνέστησε διὰ πατριαρχικοῦ γράμματος ἐπιτρόπους καὶ ἐπιτηρητὰς τῆς μονῆς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Κῶν Κυρίλλον, καὶ τὸν προηγούμενον Ἰάκωβον. Ἀλλ' ἀνενεχθέντος διὰ κοινῆς ἀναφορᾶς, ὅτι οὐδεμίαν ὠφέλειαν καὶ ἐπίδοσιν, μᾶλλον δὲ βλάβην καὶ σύγχυσιν ἐμποιοῦσι τοῖς ἐνασκουμένοις οἱ ἐπίτροποι, ἀποφαίνεται συνοδικῶς προκαθήμενος τὴν κατάργησιν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ δίδωσιν ἄδειαν τῷ καθηγούμενῳ, μετὰ τῶν λοιπῶν πατέρων τοῦ μοναστηρίου θεωρεῖν καὶ κυβερνᾶν τὰς μοναστηριακὰς χρεῖας καὶ ὑποθέσεις, μηδεὶν ἄλλου ἐξωτερικοῦ ἱερωμένου, ἢ λαϊκοῦ τολμῶντος ἐπιμίγνυσθαι τοῖς πράγμασι τῆς μονῆς. Οὐ μὴν δὲ καὶ τοὺς προσφοιτῶντας ἀρχιερεῖς ἀπαγορεύει σὺναξιν ποιεῖν ἐντὸς τοῦ μοναστηρίου, καὶ θεωρεῖν ὅπως ὑπόθεσιν τινὰ ἀνήκουσαν τῷ καθηγούμενῳ καὶ τῇ κοινότητι· πρὸς δὲ τούτοις οὔτε χειροτονίας ποιεῖν, ἢ ἀργεῖν καὶ ἀφορίζειν τινὰ αὐτοδεσπότως, χωρὶς εἰδήσεως τοῦ καθηγούμενου, καὶ τῆς κοινότητος. Ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἐν τῇ μονῇ ἱερομονάχων δύναταί τις ζητεῖν καὶ λαμβάνειν ὀφίκιον διὰ μέσου τῶν λαϊκῶν, ἢ ἑτέρου τινός· διότι ταῦτα δίδονται τοῖς κοινῶς ἀναφανείσιν ἀξίοις. Οἱ δ' ἂν τολμήσωσιν ἀθετῆσθαι καὶ παραβῆναι τὰ τοιαῦτα, τοὺς τοιούτους ἀργίᾳ καὶ δεσμῷ ἀλλύτω καθυποβάλλει. Ἐγράφη ἐν ἔτει 1715, καὶ ἀρχεται: «*Οσιώτατε καθηγόμενε τῆς ἡμετέρας πατριαρχικῆς μονῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ ἐπίτροπε τῆς ἡμετέρας πατριαρχικῆς ἐξαρχίας τῆς νήσου Πάτμου.*»

62

Ἱερσμίου Γ' τοῦ Πατμίου γράμμα συνοδικὸν ἐν μεμβράνῃ σιγίλλιδες, διαλαμβάνον ὅτι ἡ ἐν Λέρῳ ἱερὰ ἐκκλησία τῆς Ἰπαπαντῆς ὑπάρχει κτῆμα τῆς μονῆς, καὶ ὅτι ὁ οἰκονόμος αὐτῆς ἔχει τὴν ἄδειαν, ἵνα μετὰ τῶν ἐντοπίων ἱερέων συνεφημερεύῃ· τῷ 1719. Ἀρχεται: «*Μὴ ἐκκλίνεις εἰς τὰ δεξιὰ, ἢ εἰς τὰ ἀριστερὰ ἢ διὰ Μωϋσέως διορίζεται διαθήκη.*»

63

Τοῦ αὐτοῦ γράμμα συνοδικὸν, δι' οὗ δίδεται ἡ ἄδεια τοῦ ἀκωλύτως περιέρχεσθαι κυτίον ἐλεημοσύνης ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Πόλεως καὶ Γαλατᾶ, καὶ ὅλου τοῦ Καταστένου, πρὸς περίθαλψιν καὶ βοήθειαν τῆς μονῆς· τῷ 1724. Ἀρχεται: «*Πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι τρόποι τυγχάνουσι, δι' ὧν ἔχοι ἂν τις ἐγγίξῃ Θεῷ, καὶ ἐξομοιοῦσθαι αὐτῷ, κατὰ τὸ δυνατόν, Θεὸς κατὰ χάριν γινόμενος, κατὰ τὸ προφητικὸν λόγιον, Ἐγὼ εἶπα Θεοὶ ἐστέ καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες.*»

64

Τοῦ αὐτοῦ ὁμοιον ἐν πρωτοτύπῳ. «Πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι τρόποι κτλ.»

65

Πράξις ἐκκλησιαστικὴ ἐν μεμβράνῃ γεγонуῖα ἐπὶ τῆς τοῦ αὐτοῦ πατριαρχίας, περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ μητροπολίτου Θηβῶν τῷ 1722. Ἀρχεταί: «Τὸ τῶν ἀναγκαίων αἰτιον προφανῶς ἀναγκαῖον δεῖ εἶναι.»

66

Τοῦ αὐτοῦ σιγίλλιον ἐν μεμβράνῃ περὶ τῶν προνομίων τῆς μονῆς τῷ 1722. Ἀρχεταί: «Ἐθὺς ἐπεκράτησεν ἄνωθεν καλῶς ἐς τὰ μάλιστα καὶ προσηκόντως διενεργούμενον ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτῃ τοῦ Χριστοῦ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ.»

67

Παΐσιου Β' γράμμα συνοδικὸν πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον τῆς Κῼ περὶ τοῦ αὐτόθι μετοχίου, ὅτι οὐ δεῖ ζητεῖν κανονικὸν παρὰ τῆς μονῆς τῷ 1726. Ἀρχεταί: «Θεοφιλέστατε ἀρχιεπίσκοπε Κῼ ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῇ ἀδελφῇ κτλ.»

68

Τοῦ αὐτοῦ γράμμα περὶ τῆς ἐξουχίας τῆς Πάτμου τῷ 1727. Ἀρχεταί: «Ἐντιμώτατοι κληρικοὶ τῆς ἡμετέρας πατριαρχικῆς ἐξαρχίας τῆς ἐν τῇ νήσῳ Πάτμῳ.»

69

Τοῦ αὐτοῦ ὁμοιον τῷ 1736.

70

Τοῦ αὐτοῦ γράμμα συνοδικὸν διαλαμβάνον ὅτι χριστιανοὶ τινες ἐκ τοῦ συστήματος τῶν Γουναράδων κατέβαλον τρεῖς χιλιάδας καὶ πεντακόσια γρόσια κεφάλαιον τοῦ διανέμεσθαι ἐτησίως τὸν τόκον αὐτῶν εἰς ἐπιμελεῖς καὶ ἀπόρους μαθητὰς τῆς ἐν Πάτμῳ ἑλληνικῆς σχολῆς τῷ 1745. Ἀρχεταί: «Πάντα τὰ παρ' ἀνθρώποις θαυμάζόμενα πόρῳ κτῶνται καὶ μὲν κατὰ φύσιν κτλ.»

71

Κυρίλλου Β' γράμμα πρὸς τοὺς ὑπὸ τὸν οἰκουμένικόν θρόνον ὑποκειμένους ἀρχιερεῖς καὶ χριστιανούς περὶ βοηθείας καὶ ἐλεημοσύνης πρὸς τὴν μονὴν τῷ 1748. Ἀρχεταί: «Οἱ τῷ καθ' ἡμᾶς ἀποστολικῷ πατριαρχικῷ οἰκουμενικῷ θρόνῳ ὑποκείμενοι ἱερώτατοι μητροπολῖται καὶ ἐπίρτιμοι.»

72

Ἰσον σιγίλλιον Ἰωαννικίου Γ' περὶ τῶν προνομίων τῆς μονῆς τῷ 1762. Ἀρχεταί: «Τὰ ἐκ ἀγαθῶ καὶ διαρέστῳ σκοπῷ συντελεσθεῖναι φθάσαντα τὴν ἀρχὴν, εἶτα καὶ τῇ μακρῇ παρατάσει τοῦ χρόνου διὰ τῆς κατὰ διαδοχὴν ἀναγνώσεως ἐπιβεβαιωθέντα καλῶς.»

73

Ἔτερον Ἰσον ὁμοιον. Ἐν αὐτῷ εὗρηνται ἐπιπλέον, α) Ἀντίγραφον τοῦ περὶ τῆς διαλύσεως τοῦ κοινοβίου ὑπομνήματος Νικηφόρου ἐκείνου τοῦ Χρυσόφρατος, περιεχομένου ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. ΣΞΖ' χειρογράφῳ τεύχει τῆς ἡμετέρας βιβλιοθήκης· β) Περὶ τοῦ Ἰωάννου Κουνέλη καὶ γ) Περὶ τοῦ γενομένου ἀναδυσμοῦ μεταξὺ τῆς μονῆς καὶ τῆς κοινότητος τῶν κοσμικῶν.

74

Σχμουήλ Α' ἀντίγραφον ἐγκυκλίου γράμματος συνοδικοῦ περὶ χειροτονιῶν κλπ. τῷ 1768. Ἀρχεταί: «Πρόεδροι τῶν ἀγιωτάτων ἐκκλησιῶν, καὶ ἱερώτατοι μητροπολῖται καὶ ἐπίρτιμοι κτλ.»

75

Τοῦ αὐτοῦ σιγίλλιον ἐν μεμβράνῃ περὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Γεωργίου τῶν Ἀπορθιανῶν, (Ἀπορθιανὰ (τὰ) καλεῖται ἡ βόρειος τῆς πόλεως Πάτμου πλευρά) τῷ 1768. Ἀρχεταί: «Πρὸς τοῖς ἀλλοῖς ἡ ἀλήθεια καὶ ταύτη τοῦ ψεύδους πλεονεκτεῖ, καὶ δεόντως ὑπερέχει καὶ ὑπερίσταται, ὅτι τὸ μὲν ψεῦδος τῶν πραγμάτων ἐστὶ ἀμρεβαλλομένων λατθάνον τέως, καὶ τῇ ποικιλότητι πείθον τοὺς προστηγχάνοντας, εἰς τὸν τῆς ἀληθείας χώρον παρεκδύεται καὶ καταλαμβάνει τῷ χρόνῳ γεμὴν φωραθὲν, πάλιν αὖ εἰς τὰ ἑαυτοῦ ἀτίμως μεταδίδωκεται.»

76

Θεοδοσίου Β' σιγίλλιον ἐν μεμβράνῃ περὶ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας τῷ 1769. Ἀρχεταί: «Καλὸν μὲν ἂν ἦν ἐν τοῖς μάλιστα, εἰ πάντες ἄνθρωποι δίκαιοι ὄντες ἅει τὰ δίκαια ἐφρόνουν καὶ ἐπραττον.»

77

Μελετίου Β' γράμμα συνοδικὸν περὶ τῆς ἑλληνικῆς σχολῆς τῷ 1769. Ἀρχεταί: «Οἰώτατε καθηγούμενε τοῦ κατὰ τὴν νήσον Πάτμον ἱεροῦ καὶ σεβασμίου σταυροπηγιακοῦ ἡμῶν μοναστηρίου.»

78

Θεοδοσίου Β' Ἰσον ἐπίσημον (ὑπερ αὐτὸς οὗτος ἐπιβεβαιῶν ἐν τῇ προκεφαλίδι) συνοδικοῦ γράμματος

περὶ τῆς ἑλληνικῆς σχολῆς. Δι' αὐτοῦ διορίζονται διδάσκαλοι ὅ, τε Βασίλειος καὶ ὁ Δανιήλ· ὁ μὲν τῶν φιλοσοφικῶν, ὁ δὲ τῶν γραμματικῶν μαθημάτων· τῷ 1769. Ἡ ἀρχὴ ἔχει οὕτω: «Τῶν εἰς κοινὴν ὀφείλειαν τοῦ ἡμετέρου γένους ἀφορώτων, καὶ τούτων μάλιστα ὅσα πρὸς τοὺς φέρει τελειότητα ἥτις ἐστὶν ὁ ἀληθὴς τῆς ψυχῆς κόσμος, μέσον εὐδαιμονίας καὶ μακαριότητος καθιστάμενα τοῖς ὀρθῶς καὶ κατὰ λόγον ζῆν αἰρουμένοις, τῶν τοιούτων δὴπουθεν ἡ πρόνοια καὶ φροντίς προηγουμένως ὀφείλεται τοῖς πνευματικοῖς τῆς ἐκκλησίας προστάταις καὶ ποιμενάρχαις. Τοῖς γὰρ τῶν κοινῶν προστατοῦσι πραγμάτων προὔργιαλτατον καθέστηκεν ἡ περὶ ταῦτα συνεχῆς καὶ τεταμένη φροντίς, συντονώτερον ἤδη περὶ τὰ τιμωτέρα τούτων ἔχειν ὀφείλουσι, καὶ τὰ τῆς ἐπισυστάσεως αὐτοῖς ἐκ παντὸς τρόπου ἐπιμνηστεύεσθαι. Μουσείων μὲν οὖν καὶ φροντιστηρίων, ἐς τὰ μάλιστα κοινωφελῶν, ἡμίποτε ποιεῖσθαι πρόνοιαν, καὶ τῶν παιδείας τροφίμων κηδεσθαι, καὶ τὰ πρὸς σύστασιν αὐτῶν, αὔξησιν τε καὶ διαμορφήν ἐπιζητεῖν καὶ κρατύνειν διὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐσχόρας καὶ χάριτος, γράμμασι τε καὶ ὑπομνήμασιν ἐκκλησιαστικοῖς ἐναποταμιεύειν τὰ περὶ τῆς αὐτῶν ἐξηκριθωμένης ἡδὴ καταστάσεως, τῶν ἀναγκαιοτάτων ὁμολογουμένως καθέστηκεν.»

79

Τοῦ αὐτοῦ γράμμα συνοδικὸν περὶ τῶν χρημάτων καὶ τῶν βιβλίων τῆς σχολῆς· τῷ 1769. Ἀρχεῖται: «Ὅσιώτατε καθηγούμενε τοῦ κατὰ τὴν ἡσσαν Πάτμον ἱεροῦ καὶ σεβασμίου σταυροπηγιακοῦ μοναστηρίου.»

80

Σωφρονίου Β' σιγίλλιον ἐν μεμβράνῃ περὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Γεωργίου τῶν Ἀπορθιανῶν τῷ 1777. Ἀρχεῖται: «Ὁμολογουμένον ἐστὶ παρὰ πᾶσι καὶ ἀναντίρρητον, ὅτι τῶν κατὰ καιροὺς γενομένων καὶ περατουμένων ὑποθέσεων, ὅσαι μὲν εἰσὶ κατὰ λόγον τε καὶ κανόνας, ἐκεῖναι πάντως καὶ ἀδιάβλητοι εἰσι.»

81

ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον κατατάξαμεν τέσσαρα ἀντίγραφα σιγίλλίων περὶ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας τῶν Ἀπορθιανῶν.

82

Σωφρονίου Β' γράμμα συνοδικὸν, δι' οὗ καθιερεῖται τῆς ἱερωσύνης ὁ ἱερομόναχος Χριστοφόρος· τῷ 1777. Ἀρχεῖται: «Θεοφιλέστατε ἀρχιεπίσκοπε Σύμου καὶ Ἰκαρίας ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητέ

ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργέ, καὶ ἐντιμότατοι κληρικοί, ὁσιώτατοι πατέρες τοῦ ἡμετέρου πατριαρχικοῦ καὶ σταυροπηγιακοῦ μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, κατὰ τὴν ἡσσαν Πάτμον καὶ λοιποὶ πάντες εὐλογημένοι χριστιανοί, χάρις εἰς ὑμῖν κτλ.»

83

Τοῦ αὐτοῦ σιγίλλιον ἐν μεμβράνῃ περὶ τῶν προνομίων τῆς μονῆς· τῷ 1780. Ἀρχεῖται: «Ὁφειλὴ καὶ τοῦτό γε οὐ μικρὰ τῇ κοινῇ μητρὶ ἀγία τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία, καὶ τοῖς κατὰ χαιροὺς ἐμπειστευμένοις τοῖς πνευματικῶν ταύτης οἰακας προσεπικυροῦν τὰ ἀρχαῖα καὶ γεραρὰ, καὶ ἐπικρατύνειν αὐτὰ, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου πραγματεῦσθαι τὴν τούτων διαμορφήν καὶ συντήρησιν, ἵνα μὴ τῇ τοῦ καιροῦ μακρῇ παριππεύσει καὶ παρατάσει ἀμελούμενα τὰ καλὰ, καὶ τὰ τὴν ἀρχαιοσύνην καὶ τὸ δίκαιον συνήγορα ἐσχηκότα, φθάσωσιν ἐκπεσεῖν τῆς, ἥς ἐλαχον, ἀρχαίας καλλονῆς καὶ λαμπρότητος.»

84

Τοῦ αὐτοῦ σιγίλλιον ἐν μεμβράνῃ περὶ τῶν προνομίων τῆς μονῆς, καὶ τῆς ἐπιτροπίας ἣν ἀνέλαβον οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Γουνεράδες εἰς τὰς ἐμπιπτούσας ὑποθέσεις τῆς μονῆς· τῷ 1781. Ἀρχεῖται: «Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπιτετραμμένου τινὸς πράγματος, ἐστὶν ἐπιτροπὴ, ἥτις ἐπιχορηγεῖται παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ πράγματος ἐκείνου, ἐφ' ᾧ ἐπιτροπεύειν μέλλουσιν, οἷς ἡ ἐπιστάσις κεχορήγηται.»

85

Γαβριήλ Δ' σιγίλλιον ἐν μεμβράνῃ περὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Γεωργίου· τῷ 1783. Ἀρχεῖται: «Δεινόν γε ὡς ἀληθῶς τὸ ψεῦδος, καὶ οἶον νικᾶν τε καὶ καταβάλλειν τὴν ἀλήθειαν.»

86

Τοῦ αὐτοῦ γράμμα συνοδικὸν πρὸς τὸν ἐπίσκοπον Λέρνης καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Καλύμνου περὶ τοῦ ἀποδοθῆναι εἰς τὴν μονὴν ὅσα κτήματα αὐτῆς ἐσφετερίσθησαν. Ἀρχεῖται: «Θεοφιλέστατε ἐπίσκοπε Λέρνης ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργέ, καὶ ἐντιμότατοι κληρικοί.»

87

Προκοπίου Α' σιγίλλιον ἐν μεμβράνῃ, δι' οὗ ἀφιερῶνται ἡ ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Γεωργίου τῶν Ἀπορθιανῶν εἰς τὴν μονήν· τῷ 1786. Ἀρχεῖται: «Εὐχῆς μὲν ἔργον ἐστὶ καὶ ἀγαθόν, εἰ τῷ μηδεμίᾳ συσταίῃ πρὸς ἐτέρους διαφορά.»

88

Γερασίμου Γ' γράμμα συνοδικόν, ὅτι ἡ μονὴ κληρονομεῖ τοὺς καλογήρους· τῷ 1795. Ἀρχεται: «Οὐκ ἀταγκαίως μὲν ἔχειν ἔδοξεν, εἴτις διὰ μακρῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος προοιμιάζοιτο ἐς τὸ νεανικὸν φιλοτιμούμενος.»

89

Γρηγορίου Ε' σιγίλλιον ἐν μεμβράνῃ περὶ τῶν προνομίων τῆς μονῆς· τῷ 1797. Ἀρχεται: «Ὅσα μὲν κατὰ τοὺς θείους θεσμοὺς καὶ τοὺς ἱεροὺς ἀποστολικοὺς καὶ συνοδικοὺς κανόνας τυγχάνει διακυβεσθῆναι, πολλὴν ἔχουσι τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ καὶ τὸ ἔλεος μέγιστον.»

90

Ἰσὸν ἐγκυκλίου τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐξομολογήσεως. Ἀρχεται: «Οἱ τῷ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτῳ πατριαρχικῷ ἀποστολικῷ καὶ οἰκουμενικῷ θρόνῳ ὑποκείμενοι ἱερώτατοι μητροπολίται καὶ ὑπέρτιμοι.»

91

Ἰσὸν συνοδικοῦ γράμματος Νεοφύτου Ζ', οὗ τὸ προοίμιον ἐλλιπές, περὶ τῆς συστάσεως καὶ εὐνομίας τῆς μονῆς· τῷ 1799. Ἀρχεται: «Νόμοις διατε-

ταγμένοις, ἡ ἔθεσι πᾶν σύστημα τῶν ἀνθρώπων διοικεῖσθαι ἐπάναγκες.»

92

Καλλινίκου Ε' γράμμα συνοδικόν περὶ τῆς διοικήσεως τῆς μονῆς· τῷ 1801. Ἀρχεται: «Πάντων τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων τὸν ἐπίσκοπον ἔχειν τὴν φροντίδα, καὶ διοικεῖν αὐτὰ, ὡς Θεοῦ ἐφορῶντος, ὁ τριακοστὸς ὁγδοὺς τῶν σεπτῶν ἀγίων ἀποστόλων διαγορεύει Κανὼν.»

93

Γερμανοῦ Δ' σιγίλλιον ἐν μεμβράνῃ περὶ τῶν προνομίων τῆς μονῆς· τῷ 1843. Ἀρχεται: «Τῆς ἐκκλησιαστικῆς περὶ πάντα προνοίας ἔργον ἐστὶ περισπούδαστον τὸ συνιστᾶν ὑπερφερόντως καὶ κρατύνειν τὰ παρὰ τῶν προγενεστέρων εὐλόγα κριθέντα τε καὶ κυρωθέντα.»

94

Σωφρονίου Γ' γράμμα συνοδικόν περὶ τῶν προνομίων τῆς μονῆς, τῆς αὐτονομίας καὶ τοῦ ἀδουλώτου αὐτῆς· τῷ 1863. Ἀρχεται: «Ὅσιώτατε ἡγούμενε καὶ λοιποὶ πατέρες τοῦ ἐν τῇ γήσῳ Πάτμῳ κειμένου ἡμετέρου πατριαρχικοῦ καὶ σταυροπηγιακοῦ μοναστηρίου κτλ.»